

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 3069

Warszawa, 13 marca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku!

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjętą przez Senat na 50. posiedzeniu w dniu 12 marca 2010 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo o notariacie
oraz ustawy o Bankowym Funduszu
Gwarancyjnym**

wraz z projektem tej ustawy. W załączeniu przesyłam również informację o pozostawaniu projektu ustawy poza obszarem prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senatora Mariusza Witczaka do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Z poważaniem

(-) Bogdan Borusewicz

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 marca 2010 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie
oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Jednocześnie upoważnia senatora Mariusza Witczaka do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Art. 1.

W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

"§ 2. Notariusz nie ponosi odpowiedzialności za szkodę związaną z depozytem pieniężnym, jeżeli szkoda powstała z przyczyn leżących po stronie banku prowadzącego specjalny rachunek założony przez notariusza dla depozytów pieniężnych, w szczególności w przypadku zawieszenia działalności banku.";

2) po art. 108 dodaje się art. 108a i 108b w brzmieniu:

"Art. 108a. § 1. Jeżeli dokonywana przed notariuszem czynność obejmuje przeniesienie prawa za zapłatą ceny, wynagrodzenia lub innych należności, na żądanie jednej ze stron czynności, kwota przypadająca do zapłaty w związku z treścią czynności powinna zostać złożona na prowadzonym przez notariusza rachunku powierniczym, o którym mowa w art. 59 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹⁾), w celu wydania osobie uprawnionej do odbioru lub jej następcy prawnemu.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

- § 2. Na żądanie jednej ze stron czynności notariusz z przyjęcia depozytu spisuje protokół, w którym wymienia datę przyjęcia, ustala tożsamość osoby składającej, termin wydania, osobę uprawnioną do odbioru oraz wskazuje ustalone przez strony warunki wydania. Zmiana dyspozycji zawartych w protokole wymaga spisania nowego protokołu, chyba że oświadczenie w tym zakresie złożone zostało przez osobę składającą depozyt w innym akcie notarialnym. Protokół z przyjęcia depozytu powinien zawierać numer rachunku bankowego, o którym mowa w § 1.
- § 3. Notariusz ma obowiązek poinformować każdą ze stron czynności o przysługujących jej uprawnieniach, o których mowa w § 1 i 2.
- § 4. Przyjęcie pieniędzy do depozytu uważa się za dokonane z chwilą ich wpływu na wskazany rachunek bankowy.
- § 5. Notariusz, z zastrzeżeniem § 2, obowiązany jest do wydania depozytu, na warunkach określonych przez strony, osobie uprawnionej do odbioru lub jej następcy prawnemu w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia podpisania aktu notarialnego dotyczącego czynności, o której mowa w § 1. Jeżeli strony ustaliły inne warunki wydania depozytu, następuje ono w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia wpływu kwoty przypadającej do zapłaty albo jej części na prowadzony przez notariusza rachunek powierniczy.
- Art. 108b. § 1. Jeżeli odbiór depozytu nie nastąpi w ciągu tygodnia od daty wydania lub dnia upływu terminu wydania określonych w protokole albo dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 108a § 5, notariusz składa pieniądze lub papiery wartościowe do depozytu sądowego.
- § 2. W razie zaprzestania prowadzenia kancelarii notarialnej przez notariusza przechowywane dokumenty lub pieniądze przekazuje się do depozytu sądowego. W celu dokonania tej czynności rada właściwej izby notarialnej niezwłocznie wyznacza notariusza prowadzącego kancelarię notarialną na obszarze jej właściwości."

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176) po art. 2a dodaje się art. 2aa w brzmieniu:

"Art. 2aa. W przypadku rachunku powierniczego, o którym mowa w art. 108a ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317) deponentem jest każda osoba, której pieniądze zostały złożone na tym rachunku przez notariusza, w związku z dokonywaną w jego kancelarii czynnością."

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Wyjaśnienie celu ustawy

Zasadniczym zamierzeniem przedstawianego projektu ustawy jest wprowadzenie nowych przepisów do ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317) dotyczących zasad składania przez notariusza, w związku z dokonywaną w jego kancelarii czynnością, pieniędzy do depozytu. Rozwiązania przyjęte w projekcie przewidują ustanowienie szczególnej regulacji dotyczącej dokonywanych przez notariusza czynności, których przedmiotem jest przeniesienie prawa za zapłatą ceny, wynagrodzenia lub innych należności – polegające na tym, że na żądanie osoby dokonującej tych czynności notariusz będzie miał obowiązek, a nie jak dotychczas prawo, przyjąć na przechowanie pieniądze w walucie polskiej lub obcej.

II. Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie oraz wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym

W obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z art. 108 § 1 ustawy – Prawo o notariacie notariusz ma prawo, a nie obowiązek przyjąć na przechowanie, w związku z dokonywaną w jego kancelarii czynnością, papiery wartościowe albo pieniądze w walucie polskiej lub obcej w celu wydania ich osobie wskazanej przy złożeniu albo jej następcy prawnemu.

Możliwość złożenia depozytu jest zatem uzależniona od woli notariusza. Depozyt notarialny nie jest obecnie powszechnie wykorzystywany także dlatego, że na podstawie § 6 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej (Dz. U. Nr 148, poz. 1564, z późn. zm.) – za sporządzenie aktu notarialnego dokumentującego przyjęcie na przechowanie pieniędzy w walucie polskiej lub obcej pobierana jest taksa notarialna w wysokości połowy stawki przewidzianej w § 3 tego rozporządzenia, co oznacza, że taksa notarialna liczona jest od wartości depozytu.

Tak więc np. przy czynności notarialnej, której przedmiotem jest sporządzenie aktu notarialnego dokumentującego przeniesienie własności nieruchomości notariuszowi należy się wynagrodzenie za sporządzenie aktu notarialnego dla czynności będącej podstawą przyjęcia depozytu oraz za sporządzenie aktu notarialnego dokumentującego przyjęcie depozytu.

W art. 49 ustawy – Prawo o notariacie dotyczącym odpowiedzialności cywilnej notariuszy dodano ust. 2, w którym wyłącza się odpowiedzialność notariusza za szkodę związaną z depozytem pieniężnym, jeżeli powstała ona z przyczyn leżących po stronie banku prowadzącego rachunek. Propozycja ta ma na celu jednoznaczne wyłączenie odpowiedzialności notariuszy za nie swoje działania w sytuacji, w której podnoszony jest wobec notariusza zarzut działania z naruszeniem reguł najwyższej staranności. W praktyce mogłoby to mieć miejsce i dlatego przepis jednoznacznie rozstrzyga tę kwestię (art. 1 pkt 1 projektu).

W art. 1 w pkt 2 w projektowanym art. 108a § 1 ustawy – Prawo o notariacie dodaje się regulację, w myśl której na żądanie jednej ze stron dokonywanej przed notariuszem czynności obejmującej przeniesienie prawa za zapłatą ceny, wynagrodzenia lub innych należności, kwota przypadająca do zapłaty, składana jest na prowadzony przez notariusza rachunek powierniczy. Proponowana regulacja przewiduje zatem fakultatywność wyboru po stronie jednego z uczestników czynności prawej, na notariusza nakłada zaś obowiązek przyjęcia przedmiotowej kwoty do depozytu. Propozycja ta zawiera również wymóg co do rodzaju rachunku bankowego, na którym powinny zostać zdeponowane pieniądze dookreślając, iż jest to rachunek powierniczy, o którym mowa w art. 59 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.). W przyjętym rozwiązaniu, brak jest obowiązku sporządzenia przez notariusza protokołu z tej czynności, zaproponowana zmiana nie powoduje zatem konsekwencji w postaci dodatkowych kosztów, które mogłyby obciążać uczestników obrotu.

Od powyższego rozwiązania ustanowiony został w projekcie wyjątek. W § 2 art. 108a dodaje się normę przewidującą, iż z przyjęcia depozytu zostanie spsiany przez notariusza protokół, wyłącznie na żądanie jednej ze stron czynności. Omawiany przepis wprowadza także wymogi co do treści protokołu.

W § 3 art. 108a nakłada się na notariusza obowiązek informowania stron o przysługujących im uprawnieniach wynikających z przepisów § 1 i 2.

W § 4 dookreślono moment dokonania przyjęcia pieniędzy do depozytu – jest to chwila ich wpływu na rachunek bankowy.

Rozwiązania proponowane w art. 108a § 5 określają zasady i terminy wydawania depozytu uprawnionym podmiotom, w przypadku gdy nie został sporządzony protokół z przyjęcia depozytu.

Proponowana w art. 108a ustawy – Prawo o notariacie zmiana ma zwiększyć bezpieczeństwo obrotu, w szczególności nieruchomościami, poprzez zabezpieczenie zbywcy, który przy podpisaniu umowy przestaje być właścicielem zbywanej nieruchomości, nie mając jednak pewności, czy otrzyma należną za nią cenę i kiedy. Przyjęcie omawianego rozwiązania prowadzić będzie do sytuacji, w której w tym samym momencie nastąpi wzajemne wykonanie zobowiązań przez strony umowy, tj. przeniesienie prawa będzie się wiązać z jednoczesną zapłatą.

Natomiast w dodawanym art. 108b określono zasady postępowania w przypadku nieodebrania depozytu w odpowiednim terminie albo zaprzestania prowadzenia kancelarii przez notariusza. W obydwu tych sytuacjach przechowywane dokumenty lub pieniądze zostaną przekazane do depozytu sądowego.

Zmiana w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176), w części dotyczącej definicji deponenta, ma na celu zapewnienie większej ochrony środków gromadzonych na rachunku powierniczym notariusza (art. 2).

Z uwagi na konieczność przygotowania się kancelarii notarialnych do świadczenia tego typu usług proponuje się, aby ustawa weszła w życie w terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia.

III. Konsultacje

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji z Krajową Radą Notarialną oraz Związkiem Banków Polskich. Krajowa Rada Notarialna pozytywnie oceniła projektowane przepisy oraz zaproponowała dwie poprawki, z których jedna została przyjęta w trakcie pierwszego czytania. Projekt ustawy uwzględnia również stanowisko wyrażone przez Związek Banków Polskich w zakresie dotyczącym wymogu co do rodzaju rachunku bankowego, na którym powinna zostać zdeponowana kwota przypadająca do zapłaty oraz zmiany ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

IV. Przedstawienie oczekiwanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych

Proponowana zmiana pozytywnie wpłynie na pewność i bezpieczeństwo w zakresie czynności prawnych dotyczących przeniesienia prawa, w szczególności przenoszących własność nieruchomości, jak również wzmocni zaufanie do notariuszy, jako osób zaufania publicznego.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje wydatków ze strony budżetu państwa oraz nie wpłynie na dochody jednostek samorządu terytorialnego.

V. Oświadczenie o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu

Maciej Szpunar

DPUE -920 - 163- 10/ma/ 1

Warszawa, 8 lutego 2010 r.

dot.: BPS/KU-034/269-4/10 z 1.02.2010 r.

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym *projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (projekt druku senackiego nr 380 s)*, uprzejmie informuję, że przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Warszawa, 24 marca 2010 r.

BAS-WAPEiM-469/10

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu
ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym
Funduszu Gwarancyjnym (przedstawiciel wnioskodawców: senator
Mariusz Sebastian Witczak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47 oraz Nr 81, poz. 998) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy wprowadza nowe przepisy do ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158, ze zmianami) oraz w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, ze zmianami). Projektowane zmiany dotyczą specjalnych rachunków bankowych zakładanych przez notariuszy dla depozytów pieniężnych.

Zgodnie z art. 3 projektu, ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Materia, której dotyczy projekt, nie jest objęta zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 24 marca 2010 r.

BAS-WAPEiM-470/10

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

**w sprawie stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy –
Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym
(przedstawiciel wnioskodawców: senator Mariusz Sebastian Witczak)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt ustawy wprowadza nowe przepisy do ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158, ze zmianami) oraz w ustawie z dnia z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, ze zmianami). Projektowane zmiany dotyczą specjalnych rachunków bankowych zakładanych przez notariuszy dla depozytów pieniężnych.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA I - 021- 57/10

SEKRETARIAT SZEFY K...
WPLYNEŁO
dnia 23 04 2010 200...
(podpis)

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2010 r.

**Pan
Lech CZAPLA
p.o. Szefa Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministro,

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 kwietnia 2010 r., GMS-WP-183-56/10 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza zasadniczo uwag do **senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym**.

Należy jedynie podnieść kwestię nieścisłości redakcyjnej w proponowanym art. 108b § 1 projektu, po słowach: "Jeżeli odbiór depozytu nie nastąpi w ciągu tygodnia od daty wydania lub dnia upływu terminu wydania..." najprawdopodobniej omyłkowo pominięto słowo: „pieniędzy”. Powinna ona zostać wyjaśniona w toku dalszych prac legislacyjnych.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

SECRETARIAT SZEFKA KS
WPLYNEŁO

dnia.....26.....04.....2010..... 200..... r.

(podpis)

Warszawa, 22 kwietnia 2010 r.

MB/ 28 /2010

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 kwietnia 2010r. o sygn. GMS-WP-183-56/2010 w załączeniu przesyłam stanowisko Krajowej Izby Gospodarczej dotyczące senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

2 powierzenia

Mieczysław Bąk

Z-ca Sekretarza Generalnego

Opinia
Krajowej Izby Gospodarczej
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy
o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Krajowa Izba Gospodarcza pozytywnie ocenia zaproponowane w senackim projekcie nowelizacji ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy prawo bankowe zmiany w zakresie zasad składania przez notariusza, w związku z dokonywaną w jego kancelarii czynnością, pieniędzy do depozytu.

Za szczególnie istotne uznać należy wprowadzenie po stronie notariusza obowiązku przyjęcia na przechowanie papierów wartościowych albo środków pieniężnych w walucie polskiej lub obcej, w przypadku gdy jedna ze stron czynności prawnej dokonywanej u notariusza, której przedmiotem jest przeniesienie prawa za zapłatą ceny, wynagrodzenia lub innych należności. W świetle obowiązujących przepisów notariusz może odmówić dokonania powyższej czynności. Dodatkowo w nowelizacji znalazły się zapisy regulujące zasadę przekazywania przez notariusza każdej ze stron czynności o przysługujących jej uprawnieniach związanych z możliwością założenia depozytu notarialnego.

Projekt zakłada również wprowadzenie jednoznacznego wyłączenia odpowiedzialności notariuszy za szkody związane z depozytem pieniężnym, w przypadku gdy powstaną one z przyczyn leżących po stronie banku. Zastosowanie powyższego rozwiązania pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż nowelizacja powinna mieć pozytywny wpływ na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Warszawa, 23 kwietnia 2010r.

Warszawa, 11 maja 2010 r.

GP-PP-MJ-070-1/10/980/2010

Pan

Lech Czapla

p.o. Szefa Kancelarii Sejmu

W nawiązaniu do pisma z dnia 12 kwietnia 2010 r. (znak: GMS-WP-183-56/10) dotyczącego *senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym* przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Narodowy Bank Polski wyraża pozytywną opinię na temat propozycji zmian ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, dotyczących uregulowania kwestii przyjmowania przez notariuszy depozytów. Na poparcie zasługuje propozycja zmiany ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym związana z zapewnieniem większej ochrony właścicielom środków gromadzonych na rachunku powierniczym notariusza, poprzez doprecyzowanie osoby deponenta depozytu złożonego na rachunku notariusza.

Projekt ustawy wprowadza dość istotne zmiany w zakresie definicji pojęcia „deponent” (art. 2 projektu), w stosunku do podstawowej definicji „deponenta” zawartej w art. 2 pkt 1 obecnie obowiązującej ustawy o BFG i szczególnie do niej art. 2a tej ustawy. Z definicji tych wynika, że deponentem jest strona umowy rachunku bankowego, co jest naturalną konsekwencją zakresu podmiotowego tej umowy. Zgodnie z art. 725 k.c. umowa rachunku bankowego zawierana jest pomiędzy bankiem a posiadaczem rachunku.

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 12.05.2010
ulica Świętokrzyska 11/21, 00-919 Warszawa, telefon 022 826 83 35, fax 022 653 25 75

W umowie rachunku powierniczego, o którym mowa w art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.), stronami umowy są bank i powiernik jako posiadacz tego rachunku.

Tymczasem zgodnie z art. 2 projektu ustawy, proponuje się wprowadzenie do ustawy o BFG nowego art. 2aa, którym ustanawia się kolejne szczególne rozumienie pojęcia „deponent” w stosunku do definicji z art. 2 pkt 1 w związku z art. 2a tej ustawy. Polega ono na objęciu tym pojęciem, nie tylko strony umowy rachunku powierniczego, w ślad za dotychczasowymi rozwiązaniami w tym zakresie, ale każdej osoby, której pieniądze zostały złożone na tym rachunku przez notariusza, w związku z dokonywaną w jego kancelarii czynnością.

Jednocześnie, odnosząc się generalnie do problemu rachunków powierniczych, wydaje się, że kwestia ochrony środków zdeponowanych na takich rachunkach stanowi swoistą lukę prawną. Dlatego, zdaniem NBP, proponowana próba rozwiązania tego problemu przez zmiany w ustawie Prawo o notariacie jest jedynie jego częściowym rozwiązaniem. Stąd rozważenia wymaga - czy ochroną nie należałoby objąć deponentów również na innych typach rachunków powierniczych. Powyższe wymagałoby jednak odpowiednich szerszych zmian systemowych.

NBP zwraca również uwagę, że propozycje szerokich zmian w zakresie pojęcia „deponent” pojawiły się w ostatnim czasie w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw przygotowanym w Ministerstwie Finansów w związku z drugim etapem prac nad implementacją do polskiego porządku prawnego Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej Dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów. Ponadto, w ramach prac nad projektem planuje się rozszerzyć okoliczności, w których powinno nastąpić uruchomienie środków gwarantowanych, nie tylko w sytuacji zawieszenia działalności banku, ale także, jak to wynika z Dyrektywy w sprawie systemów gwarantowania depozytów - w sytuacji trwałej niedostępności środków deponenta. Natomiast zawieszenie działalności banku może być uchylone przez sąd lub przez sam nadzór w przypadku ustąpienia przesłanek będących podstawą zawieszenia działalności banku, w tym także błędnej decyzji nadzoru o zawieszeniu działalności banku.

Jako że Dyrektywa zobowiązuje Państwa Członkowskie do implementacji jej przepisów do końca 2010 r. należy oczekiwać, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw w najbliższym czasie zostanie przekazany do Sejmu.